

rede: nu ere forbudte. Der findes de samme Forbud i den allerede eksisterende Lov. Hvad der sker, er alene det, at tre Ord, som staa i Loven af 6. Marts 1869 — § 4 er det vist — og Loven af 10. April 1895, nemlig: „her i Landet“ stryges. Det er blevet forsøgt ved Dom — som vistnok er bleven appelleret til Højesteret — at faa fastslaaet, om man ikke kunde sige, at en Obligation var solgt her i Landet, naar vedkommende Vekselerer havde sit Kontor her og foretog Udbud her fra København, men det blev fastslaaet, at naar Køberen boede i Udlandet, var Obligationen ikke solgt her i Landet, og saa blev den vedkommende frifunden. Det er egentlig kun for at faa disse 3 Ord ud af Lovgivningen, dette Lovforslag er fremsat, andet tilsigtes i Virkeligheden ikke end at udvide Bestemmelserne til ogsaa at gælde Salg herfra til Udlandet, kun med den Indskrænkning, at hvis det i det fremmede Land er tilladt, straffe vi det heller ikke, selv om Salget, er foranlediget herfra. Denne sidste Indskrænkning er altsaa alene gjort, fordi Lovforslaget ikke har kunnet gennemføres i Landstinget uden denne Indskrænkning, og ogsaa fordi der er noget i den Betragtning, som Højres Ordfører i Landstinget gjorde gældende, at naar en Handling af den Beskaffenhed som Salg af Obligationer er tilladt i et fremmed Land, hvorfor skulle vi saa forbyde en dansk Mand at være med i en saadan Forretning? Jeg kan meget godt indse, at der kan fremføres Modargumenter, og at man kan sige: Vi ville overhovedet ikke kende noget af den Slags her i Landet, men paa den anden Side ser jeg ogsaa, at der er noget rigtigt i det andet. I alt Fald anser jeg det for opportunt og klogt nu at vedtage Loven, som den er, thi der ved ramme vi det, som vi ville ramme.

Ellinger: Jeg maa tilstaa, at den første Del af den højtærede Justitsministers Udtalelser forbavsede mig, thi det forekommer mig, at den aldeles ikke passede til det, jeg havde sagt. Den højtærede Minister sagde, at oprindelig stod der i Forslaget et Forbud mod herfra at forhandle Præmieobligationer i Udlandet, og nu var det blevet lavet om saaledes, at Forbudet kun gjaldt Lande, hvor et saadant Salg af Præmieobligationer var forbudt, og nu, siger den højtærede Justitsminister, foreslaar „Højres Ordfører“ her, at vi skulle gaa tilbage til det første. Ja, det er jo meget interessant dette med Højres Ordfører i Landstinget og Højres

Ordfører hernede, tilmed naar man har med en Højreminister at gøre, men det er ganske hen i det blaa. Jeg har ikke ønsket, at der her i Forslaget skulde indføres en Bestemmelse om, at Salg af Præmieobligationer skal være forbudt herfra i Lande, hvor dette Salg er tilladt. Jeg har netop udtalt, at jeg ønsker, at Lovforslaget med Hensyn til almindelige Præmieobligationer overhovedet skal holde sig borte fra Bestemmelser med Hensyn til Udlandet. Dernæst har jeg ønsket at beskytte alle, der bo i fremmede Lande, mod at blive udbyttede paa den Maade, jeg nylig nævned, de kunne blive udbyttede ved Salg af Serieobligationer. Der ønsker jeg, at Forholdet bliver strammet ganske anderledes, end det sker efter Ministerens Forslag, saa at hele den Trafik, som jeg før skildrede, er umulig at drive her og herfra ogsaa i de Lande, hvor der ikke er Lovgivning derimod. Klagerne fra Udlandet komme nemlig ikke fra Staterne, men fra de enkelte Spillere, som ere blevne opfordrede til at spille i Henhold til de Tilbud, de faa fra disse Forhandlere, og de klage sandelig uden Hensyn til den Lovgivning, som findes i det paa-gældende Land. Jeg siger: Herhjemme fra skal og bør der ikke udgaa nogen Trafik, hvorved et saadant Lotterispil paa falsk Grundlag finder Sted i Udlandet. Jeg ønsker det overhovedet forbudt over hele Linien, og det troede jeg oprigtigt fald, den højtærede Minister kunde gaa med til, naar der overhovedet er Tale om Beskyttelse af Udlændinge.

Justitsministeren (Bilow): Jeg vil dertil bemærke, at netop det, det ærede Medlem (Ellinger) nu sagde og opfordrede mig til at gaa med til, satte Højres Ordfører i Landstinget sig imod. Det er naturligvis vanskeligt at diskutere dette Spørgsmaal, da det ærede Medlem ikke har udformet sin Tanke i et positivt Forslag; men jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at han vil have forbudt Salg af Andele i Serieobligationer her fra Landet i alle Lande. Derom udtalte Højres Ordfører i Landstinget udtrykkelig, at det vilde man ikke gaa med til deroppe, og det var Grunden til, at Lovforslaget strandede, og at det har været 4 Aar om at naa ned i Folketinget.

Jeg indrømmer, at jeg ikke rigtig forstaaer det ærede Medlems Bemærkning til § 1, hvad det egentlig var, han vilde have forhindret med Hensyn til Kolportage. Jeg har ikke forstaaet, hvilke Ændringer